

A munkába járás költségei megtérítésének egyes szabályai

Munkába járás fogalma:

- a közigazgatási határon kívülről a lakóhely vagy tartózkodási hely, valamint a munkavégzés helye között munkavégzési célból történő helyközi (távolsági) utazással, illetve átutazás céljából helyi közösségi közlekedéssel megvalósuló napi munkába járás és hazautazás, továbbá
- a közigazgatási határon belül, a lakóhely vagy tartózkodási hely, valamint a munkavégzés helye között munkavégzési célból történő napi munkába járás és hazautazás is, amennyiben a munkavállaló a munkavégzés helyét - annak földrajzi elhelyezkedése miatt - sem helyi, sem helyközi közösségi közlekedéssel nem tudja elérni, vagy olyan helyi közösségi közlekedési eszközzel tudja elérni, amelynek közlekedési útvonalát kifejezetten a település külterületén lévő munkáltató elérhetőségének biztosítása miatt létesítették, vagy módosították;

Gépjárművel történő munkába járás költségeinek megtérítése

Ha a munkavállaló nem vesz igénybe tömegközlekedést a munkába járáshoz, a munkáltató a munkában töltött napokra a munkahely és a lakóhely/tartózkodási hely között közforgalmi úton mért távolság alapján –oda-vissza számolva- kilométerenként a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerint a nem önálló tevékenységből származó jövedelem számításánál figyelmen kívül hagyható maximális összeget, mint költségtérítést fizethet. Ezt az összeget az Szja. törvény 25. § (2) bekezdés b) pontja alapján munkavállaló jövedelmének kiszámításánál nem kell figyelembe venni.

A költségtérítés fizetése akkor kötelező, ha

- a.) munkavállaló lakóhelye vagy tartózkodási helye, valamint a munkahely között nincsen közösségi közlekedés, vagy
- b.) ha a közösségi közlekedést a munkavállaló munkarendje miatt nem, vagy csak hosszú várakozással¹ tudja igénybe venni, vagy
- c.) ha a közalkalmazott mozgáskorlátozottsága, illetve a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló kormányrendelet szerinti súlyos fogyatékosága miatt nem képes közösségi közlekedési járművet igénybe venni, ideértve azt az esetet is, ha a közalkalmazott munkába járását az Mt. 294. § (1) bekezdés b) pontjában felsorolt hozzátartozója² biztosítja, vagy
- d.) a közalkalmazottnak bölcsődei ellátást igénybe vevő vagy tíz év alatti köznevelési intézményben tanuló gyermeke van.

A munkáltató a c) és d) pontjában említett munkavállaló esetében a közigazgatási határon belül történő munkába járás vonatkozásában is nyújthat költségtérítést.

A fenti eseteken túl a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelése alapján dönthet úgy, hogy a munkavállaló munkarendje, egyéb méltányolható körülményeire tekintettel engedélyezi a munkába járás költségeinek megtérítését.

Amennyiben munkáltató a munkavállaló gépjárművel történő munkába járásának költségeit megtéríti, a munkavállaló és a munkáltató között megállapodást kell kötni, amelyet a Jogi Igazgatóság készít el.

Az elszámolás szabályai

A gépjárművel történő munkába járás költségeinek megtérítését a munkavállaló minden esetben a Kancellária honlapján megtalálható Munkába járás utazás útiköltség-elszámolása elnevezésű nyomtatvány kitöltésével, munkáltató általi aláírásával, és a Kancellária Munkaügyi osztálya részére havonta, a tárgy hónapot követő hónap 6. napjáig történő benyújtásával kérheti.

A közösségi közlekedéssel történő munkába járás költségeinek megtérítését a szervezeti egység vezetője a Kancellária honlapján megtalálható bérlet összesítő nyomtatványok kitöltésével és a tárgy hónapot követő hónap 6. napjáig a Kancellária Munkaügyi osztálya részére történő megküldésével kérheti.

A közösségi közlekedés költségeinek, és a gépjárművel történő munkába járás költségeinek egyidejű megtérítése nem lehetséges.

¹ hosszú várakozás: az az időtartam, amely a munkavállaló személyi, családi vagy egyéb körülményeire tekintettel aránytalanul hosszú, és amely az út megtételéhez szükséges időt meghaladja.

² hozzátartozó: a házastárs, az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és a nevelt gyermek, az örökbefogadó-, a mostoha- és a nevelőszülő és a testvér, az élettárs, az egyeneságbeli rokon házastársa, a házastárs egyeneságbeli rokona és testvére, és a testvér házastársa